

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתיר - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נ"ת לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א מִנְחָם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַה סו

הַצַּדִּיק הוא מְכַרַח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל, דְּהֵינּוּ בְּשִׁיּוּצָא אֶחָד חוּץ לַשׁוּרָה וּפּוֹרֵק עַל, אַזֵּי הַצַּדִּיק מְכַרַח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵוֹ. עַל־פִּי מִשָּׁל, שְׁפַעַם אֶחָד נָסְעוּ שְׁנֵי בְנֵי־אָדָם עִם סוּם מְבֻהָל וּמְשֻׁנָּע, וְנָשָׂא אוֹתָם הַסּוּם וְהִשְׁלִיכָם מִן הָעֵגְלָה. וְעָמַד אֶחָד וְהִתְחִיל לְהַכּוֹת אֶת הַסּוּם בְּאַגְרוֹף, וְהִכָּה אוֹתוֹ הַרְבֵּה. וְשָׁחַק מִמֶּנּוּ הַשֵּׁנִי וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא אֶתָּה מַכָּה אֶת יָדְךָ, וּמָה תוֹעִיל לְהַסּוּם הַכּוֹאֵה זֶה, רַק אֶתָּה צָרִיךְ לְקַח רְצוּעָה, שְׂמֻכִּין בְּהַסּוּסִים, לְהַכּוֹת אוֹתוֹ. וְהִלֵּךְ וְעָשָׂה כֵּן, וְלָקַח רְצוּעָה וְהִתְחִיל לְהַכּוֹת אֶת הַסּוּם. וְעָמַד הַסּוּם וְרָץ בְּבִהְלָה גְּדוּלָּה, וּבָרַח וְנָשָׂא אוֹתָם וְהִשְׁלִיךְ אוֹתָם לְתוֹךְ רֶפֶשׁ וְטִיט, וְהַסּוּם בָּרַח לוֹ לְהִלָּן. נִמְצָא, שְׁגַם זֶה אֵינוֹ עֹצֵה טוֹבָה. וַיַּעֲצוּ אוֹתוֹ שִׁיעֲשֶׂה כָּךְ; שִׁיקַח חֶבֶל יָפָה, וַיִּקְשֶׁר אֶת הַסּוּם לְאִיזָה אֵילָן, וַיִּכֶה אוֹתוֹ הַרְבֵּה, וּבָזָה יִלְמְדוּ לְהִיטִיב. וְעָשָׂה כָּךְ, וְהִכָּה הַסּוּם הַרְבֵּה וְנִתְיַנָּע. וְרָאָה שְׁגַם זֶה אֵינוֹ עֹצֵה טוֹבָה, כִּי אֵינוֹ כּוֹדֵאֵי הַסּוּם כְּלוֹ בְּעַד הִיגִיעָה וְהַקְּצָר־רוּחַ, שִׁישׁ לוֹ עַל־יַדֵּי הַהַכּוֹאֵה, וְאֵין תִּקְנָה לְסוּם כְּזֶה רַק לִירוֹת אוֹתוֹ עַל־יַדֵּי קְנֵי־שִׁרְפָה, וְזֶה צַר לוֹ.

כָּךְ בְּשִׁאֶחָד יוֹצֵא לְחוּץ, וְאֵינוֹ מִתְנַהֵג כְּשׁוּרָה - אֵין יְכוּלִין לְמַצָּא עֹצֵה מֵה לַעֲשׂוֹת לוֹ. כִּי הִיָּה אֶפְשָׁר לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ בְּעֵצְמוֹ אוֹ עַל־יַדֵּי שְׁלִיחַ אוֹ בְּאֶפְסֵן אַחֵר, אֲךְ כָּל הָעֲנָשִׁים הֵם נוֹגְעִים לְהַצַּדִּיק בְּעֵצְמוֹ. כִּמוֹ שְׂמַצִּינוּ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "שִׁבְכָל צָרְתָם לוֹ צַר"

(ישעיה ס"ג), כי הם חלק אלו"ן ממעל, ועל-כן כשיש להם צרה, הם ושלום, לו צר כביכול; כמזכיר אצל הצדיק גם-כן, "כי גם ענוש לצדיק לא טוב" (משלי י"ז), כי הענוש שמעניש את אחד, הוא נוגע להצדיק בעצמו. כי האדם נתהוה מארבעה יסודות (ע' זוהר בראשית כו). אש, רוח, מים, עפר. וכל אלו הארבעה יסודות נמשכין מיסוד הפשוט, שהוא בחינת הצדיק, בחינת (משלי י'): "צדיק יסוד עולם". שהצדיק הוא בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, בבחינת (בראשית ב'): "ונהר יצא מעדן להשקות את הגן", ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. "נהר יצא מעדן" – זה בחינת 'צדיק יסוד עולם', בחינת יסוד הפשוט, אשר "משם יפרד" – הארבעה יסודות, שהם בחינת ארבעה ראשים כנ"ל. נמצא שכלם נמשכין מהצדיק, ועל-כן אם הוא מעניש את אחד, נוגע את הצדיק בעצמו, ועל-כן: "גם ענוש לצדיק לא טוב" כנ"ל:

וזה שאמרו הבעלי-מוסר, שכשבאים לצדיק ורואים אותו, בבחינת (ישעיה ל'): "והיו עיניך ראות את מוריה", ראוי שימצא את עצמו בתוך הצדיק, שישתכל בעצמו על כל המדות, איך הוא אוהו בהם על-ידי ראית פני הצדיק. כי כל המדות נמשכין מהארבעה יסודות הנ"ל, כמובא (במשנת חסידים, עי' בלקו"א סי' ד' אות ח'). ועל-כן כשרואה את הצדיק, שהוא בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, ראוי לו שישתכל וירגיש על-ידי-זה איך הוא אוהו בכל המדות, שבאין מן הארבעה יסודות, שנמשכין מהצדיק, שהוא בחינת יסוד הפשוט כנ"ל:

וזה: והיו עיניך ראות את מוריה – ראשיתבות: אש רוח מים עפר, שהם הארבעה יסודות, שמהם נמשכין כל

זֶה הַחֶמֶד הַגָּדוֹל וְהַיָּחִיד לְעַבְדֵי יְהוָה

ל'תמוז - צמח מנהג רבני"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמח מנהג רבני"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמח מנהג רבני"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -

הַמְדוּת, שְׂכָלָם נִמְשָׁכִין מֵהַצְדִּיק בְּנִ"ל. וְעַל־כֵּן בְּשֵׁרוֹאֵין אֶת
הַצְדִּיק, שְׁזָה בְּחִינַת: וְהָיוּ עֵינָיו רְאוּת אֶת מוֹרֵיהֶ, עַל־יְדֵי־זָה
רוֹאֵין בְּעֶצְמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּכָל הַמְדוּת, שְׂבָאֵין מֵאַרְבָּעָה
יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, שְׁנֵי־שָׂכִין מֵהַצְדִּיק בְּנִ"ל:

וְזֶה שְׁקוֹרֵין הָעוֹלָם אֶת מְחַרַת יוֹם־הַכְּפוּרִים שֵׁם ה', כִּי אַחַר
יוֹם־הַכְּפוּרִים, אָז נִתְגַּלָּה בְּחִינַת שֵׁם ה'. וְזֶה שְׁנֵי־טוֹוֹ תִּכְרָף
לְמַחְרַת יוֹם־הַכְּפוּרִים עַל שַׁבָּת, כִּי לְמַחְרַת יוֹם־הַכְּפוּרִים נִתְרַצָּה
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְיִשְׂרָאֵל וְהִזְהִירָם עַל מְלֹאכֶת הַמְשָׁכָן, וְאֵזִי הִקְהִילָם
מִשָּׁה וְהִזְהִירָם עַל שַׁבָּת, כִּדִּי שְׁלֹא יִטְעוּ לֹאמַר שְׂמֹלֶאכֶת הַמְשָׁכָן
הַזֶּה שַׁבָּת (כְּמוֹבָא בְּפִרְש"י פֶּרֶשֶׁת וַיִּקְהַל). נִמְצָא שֶׁתִּכְרָף לְמַחְרַת יוֹם־
הַכְּפוּרִים הִזְהִירוּ עַל שַׁבָּת, וְשַׁבָּת שְׂמָא דְקָדְשָׁא־בְּרִיךְ־הוּא (זֶהר יִתְרוֹ
דף פח:). כִּי אָז, אַחֲרֵי יוֹם־הַכְּפוּרִים, נִתְגַּלָּה בְּחִינַת שֵׁם ה'.

כִּי בְּשִׁמְעֵנִי שִׁין אֶת אַחַד, עוֹקְרֵין אוֹתוֹ מִשְׁרַשׁ חֵינְתוֹ, כִּי אֶפְלוֹ
שָׂאָר עֲנָשִׁים נִקְרָאִים בְּחִינַת מִיתָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוֹת ד):
"כִּי מִתּוֹ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשָׁךְ", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה־זָרָה ה.), 'שְׁנַעְשׂוּ עֲנִיִּים'; וְהַשֵּׁם הוּא הַחֵינְתוֹ,
בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב): "נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׂמוֹ". וְשָׂמוֹ מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ
בְּבִיכּוֹל' (יְרוּשָׁלַיִם תַּעֲנִית פֶּרֶק ב, וּבְפִרְש"י יְהוֹשֻׁעַ ז, יְרֵמְיָה יד, וּבִילְקוּט יְהוֹשֻׁעַ ז).
וְעַל־כֵּן כְּשֵׁי שִׁין לְיִשְׂרָאֵל אֵיזָה עֲנָשׁ, חֵם וְשָׁלוֹם, נוֹגֵעַ אֶת עֶצְמוֹ
יִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, כִּי עֶקֶר הָעֲנָשׁ נוֹגֵעַ בְּהַחֵינְתוֹ שֶׁהוּא הַשֵּׁם, וְשָׂמוֹ
מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ בְּנִ"ל.

וְעַל־כֵּן כְּשֵׁאָמַר מִשָּׁה: "וְאֵם אֵין מְחַנֵּי נָא" (שְׁמוֹת ל"ב), וְהַשֵּׁיבוּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחַנּוּ" וְכו' (שָׁם) -
בְּקֶשׁ מִשָּׁה, שִׁיעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמוֹ הַגָּדוֹל הַמְּשָׁתָף בְּשִׁמְנוֹ (עֵין בְּרֵכוֹת
לב ובמ"ר תשא פ' מד ובמדרש קהלת). כִּי מֵאַחַר שְׂשָׂמוֹ יִתְבָּרַךְ מִשְׁתָּף

בְּשִׁמְנוֹ, נִמְצָא כְּשִׁיעָנִישׁ אֹתָם, נוֹגֵעַ אֶת עֲצָמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל,
כַּנֶּ"ל. וְעַל־כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (מְגִלָּה י'): 'הוּא אֵינוֹ
שָׁשׁ וְכוּ', כִּי נוֹגֵעַ בְּעֲצָמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, כִּי שָׁמוֹ מְשַׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ
כַּנֶּ"ל. נִמְצָא כְּשֶׁנִּתְרַצָּה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם-
הַכַּפּוּרִים וְאָמַר: "סִלַּחְתִּי כַּדְבָרֶיךָ", אֲזַי, כְּבִיכּוֹל, נִגְדָּל שְׁמוֹ
יִתְבָּרֵךְ הַמְּשַׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ כַּנֶּ"ל. וְעַל־כֵּן נִצְטַווּ תַּכְּף אַחַר יוֹם-
הַכַּפּוּרִים עַל שַׁבַּת כַּנֶּ"ל, כִּי שַׁבַּת שְׁמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיד־הוּא כַּנֶּ"ל,
וְעַל־כֵּן קוֹרִין מְחַרְת יוֹם-הַכַּפּוּרִים שֵׁם ה', כִּי אַחַר הַמְּחִילָה
וְהַסְּלִיחָה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּיוֹם-הַכַּפּוּרִים, נִגְדָּל שֵׁם ה', כַּנֶּ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מני:

סו

א הַצְּדִיק הוּא מְכַרַח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּעַד כָּל יִשְׂרָאֵל. כִּי כָּל
הַעֲנָשִׁים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שֶׁהֵם נוֹגְעִים
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר כְּמוֹ כֵּן נוֹגְעִים לְהַצְּדִיק גַּם
כֵּן. כִּי כָּל הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת שֶׁנִּתְהַוְּהוּ מֵהֵם הָאָדָם נִמְשָׁכִין מִיְסוּד
הַפְּשׁוּט שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק בְּחִינַת "וְצְדִיק יְסוּד עוֹלָם". וְעַל כֵּן
"גַּם עָנוּשׁ לְצְדִיק לֹא טוֹב" כִּי כְּשֶׁהוּא מַעֲנִישׁ אֶת אֶחָד נוֹגֵעַ
לְהַצְּדִיק בְּעֲצָמוֹ. וְעַל כֵּן כָּל הַמְּקַרְבִּים לְהַצְּדִיק בְּיוֹתֵר תְּשׁוּבָתָם
בְּנִקְל יוֹתֵר. כִּי הַצְּדִיק עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּעַדָם:

ב כָּל הַמְּדוּת נִמְשָׁכִין מֵהָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁרוּאָה הָאָדָם
אֶת הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁכִין כָּל
הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת רְאוּי לוֹ שִׁיסְתִּכֵּל וְיִרְגִּישׁ עַל־יְדֵי־זֶה אֵיךְ הוּא
אוֹחֵז בְּכָל הַמְּדוּת שֶׁבְּאֵין מִן הָאֲרֻבַּע יְסוּדוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין מֵהַצְּדִיק
שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט. וְרְאוּי לוֹ לָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תת"ח - צמח מנהר"ג"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עליהם:

א מה שקורין את מחרת יום הכפורים שם ה'. כי כל הענשים על החטאים נוגעים לשמו יתברך. ואחר יום הכפורים שהשם יתברך סולח לישראל עוונותיהם ועל ידי זה ממילא הם נצולים מכל הענשים ומכל הגזרות. על ידי זה עקר הגדלת שמו יתברך. ועל כן קורין היום שאחר יום הכפורים שם ה' כי על ידי המחילה והסליחה שנעשה ביום הכפורים נגדל שם השם:

סדר ימי מנהר"ג"ת הימי:

פב ביום שני ב' דראש חדש איר בבקר התחיל רוח גדולה קצת, ופרשו כל הוילאות, והוסיפו וילאות, וקשרו ספינה השניה שהלכה אצלנו, לספינה שלנו והלכו שתי הספינות ביחד בשלום אבל התחלתי להרגיש שעמום במח, ונחלשתי מעט מעט והיה כבד עלי מאוד להתפלל, וגמרתי התפלה בדחק גדול ואחר התפלה שאלתי את הסופר האשכנזי הנזכר לעיל היכן טוב יותר לישב, אם בתוך הבית אם על הספינה, כי הודעתי לו שהגיע לי חלי היום ענה ואמר בודאי על עליית הספינה טוב יותר:

ועליתי על הספינה בחלשת כח, וגם שם לא נחתי, ולא היה בי כח לעמד, ושכבתי באיזה מקום ולא יכלתי לאכול ולשתות, ומעט קאווע ששתיתי נתתי אחר כך הקאות והקאתי הכל והתקאות היו לי לטובה ושכבתי רב היום ככלו חלוש מאד, ורי"א בתחלה לא הרגיש כל כך ואכל מה שבשיל לסעדת שחרית אחר כך לאחר חצות התחיל להרגיש ונחלש גם כן והקפיטאן שאל אותנו כמה פעמים מה אתם, והודענו לו שאנו חולים מחלשת היום וחזק אותנו לבל נתירא מזה כלל, כי אחר כך יתוסף לנו כח על ידי זה וכל יום שני לא יכלתי לאכול ולשתות ואחר כך באמצע היום היו

לי הקאות עוד הפעם רק איזה שעות אחר חצות הקל עלי קצת, אבל אז כבד המחוש על רי"א ואף על פי כן הכל היה בחסד, כי לא כבדה עלינו החלי כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ מִסְפָּרִים מֵאַחֲרֵים שֶׁהָיוּ פֶּעַם ראשונה על הים:

ואחר כך התפללנו מנחה ומעריב על עליית הספינה, כי לא רצינו לירד לתוך הבית ובין מנחה למעריב דבר עָמְנוּ הקפיטאן הרבה, וספר לנו שהיה באמריקה ובכמה מקומות ומדינות, וגנה מאד את וכו' וספר מאמונתם שיש אצלם חלוקים וכו' בין האמות המאמינים וכו' ועוד כמה דברים ואחר ערבית ירדנו אל הבית, ומצאנו מנח על השלחן שהכינו בשבילנו ארבעה מאראנצין ולימינע (תפוזים ולמון) אחת ונתנו שבת להשם יתברך הזן את העולם כלו בטובו, אשר ספק צרכנו בים שנתן לנו חסד בעיני האדון הזה, ומספיק לנו כל מה שחסר לנו במה נקדם ה' כעל כל אשר גמלנו בכל עת ובכל רגע:

פג והנה היה לנו פחד גדול משנת הלילה אחר חלישות כזה ובפרט שגם בלילה הולכת הספינה, והיינו מתיראים שלא נחלש ביותר חם ושלום אבל בחסדי ה' ישנו כל הלילה, ועמדנו בבקר ביום שלישי והיה לנו שנוי גדול לטובה ולא הרגשנו המחוש והחלשה כִּי־אם מעט דמעט, ואכלנו ושתינו מעט ברוך השם אשר עד כה עזרני:

פד ביום שלישי בעת שכתבתי כל זה, בא הסופר האשכנזי אל הבית ולא בלבל אותי כלל אחר כך הראה לי הלאנד קארט [מפת העולם] של הים שאנו הולכין עליו והראה לי מקום אדעם וחרסאן וניקולאיב ואוטשקוב וסטמבול ושאר מקומות, והראה לי שאנחנו עכשו בערך שלישי הדרך מאדעם לסטמבול וזה היה בערך שעה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתכ - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -

עֲשִׂירֵית הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹלִיכֵנִי לְהֵבֵא לְשָׁלוֹם עַד שְׁנוּכָה לְבוֹא
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ח גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הַמְּבַחְרִים, הֵם מְמַשִּׁיכִין הַתְּנוּצָצוֹת אֹרֶךְ הָאֵין
סוֹף עַל כָּל הַמְּתַקְרָבִים וְנִכְלָלִים בְּשָׁמֶם. וְזֶה שְׁאֵנוּ רוֹאִים
שְׁלִפְעָמִים נִתְלַהֵב הָאָדָם בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאוֹמֵר כִּמְהָ תִּיבּוֹת
בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוּל, זֶה בְּחֻמְלַת ה' עָלָיו שְׁנִפְתַּח לוֹ אֹרֶךְ אֵין סוֹף
וְהָאִיר לוֹ, וּכְשֶׁרוֹאֶה אָדָם הַתְּנוּצָצוֹת הַזֹּאת אֶף-עַל-גַּב דְּאִיהוּ לֹא
חָזִי מִזְלִיחָה חָזִי, תִּכְרַף נִתְלַהֵב נִשְׁמָתוֹ לְדַבְּקוֹת גְּדוּל לְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאֹרֶךְ אֵין סוֹף. וּכְשֶׁעוֹר הַתְּגִלוֹת אֵין סוֹף לְפִי מִנֵּין הַתִּבּוֹת
שְׁנִפְתַּחוּ וְהַתְּנוּצָצוֹ, כָּל אֵלוֹ תִּיבּוֹת אוֹמֵר בְּדַבְּקוֹת גְּדוּל
וּבְמִסִּירַת נַפְשׁוֹ וּבְבִטּוֹל כַּחוֹתָיו. וְכָל זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי גְּדוּלֵי
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי רַק הֵם יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֹרֶךְ הָאֵין
סוֹף, וְרַק הֵם מְאִירִין בָּנוּ נְעִימוֹת הַתְּנוּצָצוֹת הַזֹּאת לְכָל חַד כְּפִי
מֵה דְמִשְׁעֵר בְּלִבִּיהָ (שם ד).

ט צָרִיךְ כָּל אָדָם לֹמֵר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֱלֹהֵי בְּשִׁבְלִי. עַל כֵּן
צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַאוֹת וּלְעֵין בְּכָל עֵת בְּתִקּוֹן הָעוֹלָם וּלְמַלְאוֹת
חֶסֶד וְחֶסֶד וְהַתְּפִלָּה עֲבוּרָם (שם ה).

י צָרִיךְ לְהַתְּפִלָּה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה יִפְגַּע הַקּוֹל בְּמַחוּ, וְאֵז
יִוָּכַל לְכַוֵּן. הֵינּוּ שֶׁהֵלֵב יִשְׁמַע מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכָּה
שִׁיתְּפִשֵׁט עֲקֻמוֹמִיּוֹת שְׁבִלְבוֹ וְיָבוֹא לְשִׁמְחָה, עַד שִׁיעֲשֶׂה הַמְּצוֹת
בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה מִהַמְּצוֹת בְּעֲצָמָן, וְיִזְכָּה שִׁיִּוָּכַל לְהִלְבִּישׁ אֶת
תְּפִלָּתוֹ בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים וּלְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת אֲפִלוֹ לְאַחַר גְּזֵר דֵּין (שם ג).

יא מְאֹד מְאֹד צָרִיכִין לִיזְהַר לְפָנֹת אֶת הַמַּחַ מִחֻמְלוֹת חִיצוֹנִיּוֹת

וּמִמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת, מִחֲמִין שְׁלֵא יַחֲמִין אֶת חֲכָמָתוֹ בְּחֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וּבִתְאוּזוֹת, כִּי הֵם מְטַמְטְמִין וּמְטַמְאִין מִחוּ, וְאִי־אֶפְשָׁר
 לוֹ לְכוּן בְּתַפְלָתוֹ וְאִי־אֶפְשָׁר לוֹ לְשַׁמַּח. גַּם צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצָמוֹ מְאֹד
 שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ יִרְאָה חִיצוֹנִית, שְׁלֵא יִירָא מִשׁוּם דָּבָר רַק מֵהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כִּי גַם עַל־יְדֵי יִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְכוּן
 בְּתַפְלָתוֹ וּמוֹנֵעַ הַשְׁמַחָה. וְהַעֲקָר לְשָׁמֵר מִחוּ שְׁלֵא יַחֲמִין, שְׁלֵא
 יִהְרֶהוּ בְּהִרְהוּרֵי רָעִים וּבִתְאוּזוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲמִין שֶׁהֵם סֹטְרָא
 דְּמוֹתָא. וְצָרִיךְ לְגַעַר בְּאֵלוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁהֵם (סֹטְרָא דְּמוֹתָא) סֹטְרִין
 אַחֲרָנִין, וּלְגַרְשָׁם מִדַּעְתּוֹ וּמִמַּחְשַׁבְתּוֹ שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ אֵלָיו, וְלְשָׁמֵר
 עֲצָמוֹ מְאֹד שְׁלֵא יִכְנַס בְּמִחוּ אֵלּוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת חֶסֶד וְשָׁלוֹם. גַּם צָרִיךְ
 לְשַׁתֵּף הָאֲהָבָה עִם הִירְאָה, וְאִזּוֹ דִּיקָא יוּכַל לְזַכֵּךְ מִחוּ שִׁיתְפִּיל
 בְּכוּנָה גְּדוּלָה בְּכָל הַכּוֹחוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה תַּפְלָתוֹ בְּחִינַת רַעְמִים,
 שְׁעַל־יְדֵי זֶה זֹכָה לְשְׁמַחָה וְכוּ' כַּנ"ל (ש"ס ד).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

וְהַבֵּן מְלֵךְ, מִחֲמַת שְׁהִיָּה בּוֹ טוֹב כִּי נוֹלַד עִם טוֹב, וְהָיוּ לוֹ מִדּוֹת
 טוֹבוֹת וַיִּשְׁרוֹת, הָיָה נְזַכָּר לְפַעְמִים: הֵיכָן הוּא בְּעוֹלָם, וּמָה הוּא
 עוֹשֶׂה וְכוּ' וְהָיָה גּוֹנֵחַ וּמִתְאַנֵּחַ עַל זֶה עַל שֶׁנִּפְּל לְמַבּוֹכוֹת כְּאֵלוֹ
 וְנִתְעָה כָּל־כַּף וְהָיָה מִתְאַנֵּחַ מְאֹד אֲבָל תִּכְרַף כְּשֶׁהָיָה מִתְחִיל
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשְּׂכָל־חַזֵּר וְנִתְחַזַּק אֲצֵלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל אֶפִּיקוֹרְסִית
 הַנ"ל וְכֵן הָיָה כְּמָה פְּעָמִים שְׁהִיָּה נְזַכָּר כַּנ"ל וְהָיָה גּוֹנֵחַ וּמִתְאַנֵּחַ,
 וְתִכְרַף כְּשֶׁהִתְחִיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשְּׂכָל־חַזֵּר וְנִתְחַזַּק אֲצֵלוֹ
 הָאֶפִּיקוֹרְסוֹת כַּנ"ל וַיְהִי הַיּוֹם וְהָיָה בְּרִיחָה בְּאִיזָה מְדִינָה, וּבְרָחוּ
 כָּלֶם וּבְדָרְךְ בְּרִיחָתָם עָבְרוּ דָרְךְ אִיזָה יַעַר וְאָבְדוּ שָׁם זָכָר וְנִקְבָּה:
 אֶחָד אֵיבַד זָכָר וְאֶחָד אֵיבַד נְקֵבָה וְעַדִּין הָיוּ בָּנִים קְטַנִּים, בְּנֵי
 אַרְבַּע וְחֲמִשׁ שָׁנִים וְלֹא הָיָה לָהֶם מָה לְאָכַל וְצָעְקוּ וּבָכוּ, כִּי לֹא

חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתכז ׀ צמח מזהרני'ת יצ"ל "צדק מצני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ׀
׀ חק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

הִיָּה לָהֶם מַה לֶּאֱכֹל בְּתוֹךְ כֶּךָ בָּא אֶצְלָם בְּעֶטְלִיר [קבצן] אֶחָד עִם הַשִּׁקִּים שְׁלוֹ (שְׁקוֹרִין טָאָרְכָּעס), שְׁנוֹשְׂא בָּהֶם לָחֶם וְהִתְחִילוּ אֱלוֹ הַבָּנִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְלִהְיוֹת כְּרוֹכִים אַחֲרָיו וְנָתַן לָהֶם לָחֶם לֶאֱכֹל, וְאָכְלוּ וְשָׂאל אֹתָם: מֵהֵיכָן בָּאתֶם לְכָאן? הַשִּׁיבוּ לוֹ: אֵין אָנוּ יוֹדְעִים, כִּי הָיוּ בָּנִים קְטַנִּים כַּנִּל וְהִתְחִיל לִילֵךְ מֵהֶם, וּבְקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ שִׁיקַח אֹתָם עִמוֹ וְאָמַר לָהֶם: אֵת זֶה אֵינִי רוֹצֶה, שְׁתִּלְכוּ עִמִּי בְּתוֹךְ כֶּךָ הַסֵּתְפוֹלוֹ-וְהִנֵּה הוּא עוֹר וְהִיָּה אֶצְלָם פְּלֵא: מֵאַחַר שֶׁהוּא עוֹר, אֵיךְ יוֹדַע לִילֵךְ? (וּבְאַמַּת הוּא חֲדוּשׁ מַה שֶּׁהִיָּה קִשָּׁה לָהֶם זֹאת כִּי עֲדִין הָיוּ בָּנִים קְטַנִּים, רַק שֶׁהָיוּ בָּנִים חֲכָמִים, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלָם כַּנִּל) וּבִרְכָּם (זֶה הַבְּעֶטְלִיר הָעוֹר) שִׁיְהִיוּ כְּמוֹתוֹ, שִׁיְהִיוּ זִקְנִים כְּמוֹתוֹ וְהַשְׂאִיר לָהֶם עוֹד לָחֶם לֶאֱכֹל וְהִלֵּךְ לוֹ וְהִבִּינוּ אֱלוֹ הַבָּנִים כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשְּׂגִיחַ עֲלֵיהֶם, וְהִזְמִין לָהֶם בְּעֶטְלִיר עוֹר בְּכָאן לִתֵּן לָהֶם אֶכְל אַחֲר־כֶּךָ כָּלָה אֶצְלָם הַלָּחֶם, וְשׁוֹב הִתְחִילוּ לְצַעֵק עֲבוֹר אֶכְל אַחֲר־כֶּךָ נַעֲשֶׂה לִילָה וְלָנוּ שֵׁם בְּבִקָּר גַּם-כֵּן לֹא הִיָּה לָהֶם לֶאֱכֹל וְהָיוּ צוֹעְקִים וּבּוֹכִים וְחֹזֵר וּבָא בְּעֶטְלִיר שֶׁהִיָּה חֲרֵשׁ וְהִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֵלָיו, וְהִרְאָה לָהֶם בְּיָדָיו, וְאָמַר לָהֶם שְׂאִינוּ שׁוֹמְעֵי וְנָתַן לָהֶם גַּם-כֵּן לָחֶם לֶאֱכֹל, וְהִלֵּךְ מֵהֶם וּרְצוּ גַם-כֵּן שִׁיקַחֶם עִמוֹ-וְלֹא רָצָה וּבִרְכָּם גַּם-כֵּן שִׁיְהִיוּ כְּמוֹתוֹ, וְהַשְׂאִיר גַּם-כֵּן לָהֶם לָחֶם, וְהִלֵּךְ לוֹ.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְיִ:

(ד) נוהגים בכל מקום להרבות נרות בבתי כנסיות ולהציע בגדים נאים בבית הכנסת: הגה ונוהגים שכל איש גדול או קטן עושין לו נר (מרדכי ומהרי"ו) גם נר נשמה לאביו ולאמו שמתו (כל בו) וכן נכון וכן כתבו מקצת רבנותא ואם כבו נרות אלו ביום הכיפורים אין לומר לנכרי שיחזור וידליקם (מהרי"ל ומהרי"ו) מי שכבה נרו ביום הכיפורים יחזור וידליקנו במוצאי יום כיפורים ואל יכבנו עוד אלא יניחנו לדלוק עד גמירא וגם יקבל

עליו שכל ימיו לא יכבה במוצאי יום הכיפורים נרו לא הוא ולא אחר (כך נמצא במנהגים ישנים): ויש אומרים שיש להציע השולחנות בי"כ כמו בשבת (מרדכי ומנהגים) וכן נוהגין: יש שכתבו שנהגו ללבוש בגדים לבנים נקיים ביום כפורים דוגמת מלאכי השרת וכן נוהגים ללבוש הקיטל שהוא לבן ונקי גם הוא בגד מתים ועל ידי זה לב האדם נכנע ונשבר (ד"ע מהגהות מיימוני פ"ז דשביתת עשור):

סימן תריא (א) יום הכיפורים לילו כיומו לכל דבר ומה הם הדברים האסורים בו מלאכה אכילה שתיה רחיצה סיכה נעילת הסנדל תשמיש המטה ואין חיוב כרת אלא על מלאכה ואכילה ושתיה: (ב) כל מלאכה שחייבים עליה בשבת חייבים עליה ביום הכיפורים וכל שבשבת פטור אבל אסור גם ביוה"כ כן אלא שבשבת זדונו בסקילה ויום הכיפורים זדונו בכרת וכל שאסור לטלטלו בשבת אסור לטלטלו ביום כיפור והתירו לקנב ירק ולפצוע אגוזים מן המנחה ולמעלה כשחל בחול והאידנא נהגו לאסור: הגה אם נפלה דליקה ביו"כ מותר להציל סעודה אחת לצורך לילה כמו שמציל בשבת לסעודת מנחה (ר"ן פרק כל כתבי) וכבר נתבאר סימן של"ד כיצד נוהגין בזמן הזה בדליקה בשבת והוא הדין ביו"כ ונהגו שהתינוקות משחקים באגוזים (אגודה ומהרי"ל) ואין למחות בידם אפילו קודם מנחה ונשתרבו המנהג מדין הפצעת אגוזים הנזכר (ד"ע):

סימן תריב (א) האוכל ביום הכיפורים ככותבת הגסה חייב והוא פחות מכביצה מעט ושיעור זה שוה לכל אדם בין לננס בין לעוג מלך הבשן: (ב) כל האוכלים מצטרפים לשיעור זה אפילו מלח שעל הבשר וציר שעל ירק אבל אכילה ושתיה אינן מצטרפות: (ג) אכל וחזר ואכל אם יש מתחלת אכילה ראשונה עד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין ואם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתכז - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צדקי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לאו אין מצטרפין: (ד) שיעור אכילת פרס יש אומרים ד' ביצים ויש אומרים ג' ביצים (שוחקות רשב"א): (ה) הא דבעינן שיעור היינו לחיוב כרת או חטאת אבל איסורא איכא בכל שהוא: (ו) אכל אוכלים שאינם ראויים לאכילה או שאכל אכילה גסה כגון מיד על אכילה שאכל ערב יום הכיפורים עד שקץ במזונו פטור: הגה ואם אכל מאכלים מבושמים או מתובלים על אכילתו חייב דרווחא לבסומי שכיחא (כל בו) ואסור ביו"כ לטעום דבר להפליט אפילו עצי בשמים ועיין לעיל סימן תקס"ז סעיף ג' בהג"ה: (ז) אכל עלי קנים פטור ולולבי גפנים שלבלבו קודם ראש השנה פטור דעץ בעלמא הם ואם לבלבו (בארץ ישראל) מראש השנה ועד יוה"כ חייב: (ח) כס (פירוש שכסם ופצע אותם בשיניו) פלפלי או זנגבילא אם הם יבשים פטור דלא חזו לאכילה ואם הם רטובים חייב: (ט) השותה ביום הכיפורים מלא לוגמיו (פירוש מלא פיו) חייב ומשערים בכל אדם לפי מה שהוא הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ולא מלא לוגמיו ממש אלא כדי שיסלקנו לצד אחד בפיו ויראה כמלא לוגמיו והוא פחות מרביעית באדם בינוני וכל המשקים מצטרפים לכשיעור: הגה שתה משקין שאין ראויין לשתיה כגון ציר או מוריים וחומץ חי פטור אבל חומץ מזוג חייב (טור):

סדר לקוטי תפלות הימני:

שפט: רבנו של עולם, רבנו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, פתח פי ויאירו דברי אוחילה לאל אחלה פניו, אשאלה ממוני מענה לשון "לאדם מערכי לב, ומה מענה לשון אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך אדני שפתי תפתח" שאוכל לפרש שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי "אשיחה וירוח לי", אדברה ויעבר עלי מה, אני על משמרתתי אעמד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניך מלא רחמים, שומע תפלת כל פה, אולי

יַעֲתָר לִי הָאֱלֹקִים וְלֹא אוֹבֵד עוֹד מֵעַתָּה שׁוֹם אֲבִדָה חֵם וְשָׁלוֹם:

שׁוֹ: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, זַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַחִית הַמֵּתִים, וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה שְׁאֲזַכֶּה שִׁיְהִיָּה נַחֲיָה שְׁפָלוּתִי הָאֲמִתִּית הַמְּשֻׁרָשׁ בִּי בְּכָל אֲבָר וְאֶבֶר, שֶׁהוּא שְׁפָלוּת וְעֲנָוָה אֲמִתִּית שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם הַמְּשֻׁרָשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֲבָר וְאֶבֶר, שְׁזֹאת הַשְּׁפָלוּת וְהָעֲנָוָה הוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים, חַיִּים הַנְּצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא אֲבָל עַתָּה בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, הַשְּׁפָלוּת הַזֹּאת הוּא בְּבַחֲיַנֵּת מִיְתָה אֲצִלִּי, וְאִינִי זֹכֵה לְהִרְגִּישׁ זֹאת הַשְּׁפָלוּת הָאֲמִתִּית וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי רַחֹק מִמֶּךָ כְּמוֹ שְׁאֲנִי רַחֹק:

שׁוֹ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְכָל הָעֲצוֹת וְהַתְּחַבּוּלוֹת וְהַדְּרָכִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִץ וּלְהַחִיֹּת הַשְּׁפָלוּת וְהָעֲנָוָה הָאֲמִתִּית הַזֹּאת הַמְּשֻׁרָשׁ בִּי כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אֲנִי רַחֹק מִשְׁפָּלוּת וְעֲנָוָה אֲמִתִּית שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל, וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים אִינִי יוֹדֵעַ כִּלְל מַהוּ שְׁפָלוּת וְעֲנָוָה שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל כָּל אֲבָר וְאֶבֶר כִּי כָּבֵד גְּלִיתָ לָנוּ שְׁאִין זֶה רְצוֹנְךָ לְהִיֹּת חֵם וְשָׁלוֹם נְבִזָה וְעֲצֵל (שְׁקוֹרִין שְׁלִימוֹלְנִיק) שֶׁהִיא עֲנָוָה פְּסוּלָה, כִּי אֲדַרְבָּא הַזֶּהרְתָּנוּ בְּכַמָּה אֲזַהְרוֹת לְהִיֹּת עֵז כְּנִמְר וְכוּ', אֲבָל בְּאַמַּת לֹא יִדְעָתִי כִּלְל שׁוֹם דְּרָךְ לָזֶה, כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ לְבַד אֲנִי בּוֹטְחָ, שְׁאַתָּה תְּעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעַנִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי דְרָכֵי הָעֲנָוָה בְּאַמַּת, וְתַחֲיֶה אוֹתִי בְּחַיִּיךָ הַנְּצַחִיִּים תָּמִיד, וְתִזְכְּנִי לְעֲנָוָה אֲמִתִּית בְּאַמַּת:

שׁוֹ: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן יְחִיד, שְׁתַּעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי לְרֹאוֹת אֶת עֲצְמִי עִם הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבִדוֹר הַזֶּה, וְלִשְׁמַע מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ תוֹרָה וְאַפְלוּ בָּעֵת שֶׁלֹּא אֲזַכֶּה לִשְׁמַע מֵהֶם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתכו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תורה, אזכה על כל פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על ידי הראיה לבד שייחזו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל ידי זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה ועל ידי זה אזכה לקבל גדלה אמתית ברצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתית:

שצג: ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי וחקמתי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים באמת ובתמים ברצונך הטוב ותמלא אותי "רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה, במלאכת הקדש" באמת ואזכה לקבל הרוח אלקים שהם המחין הקדושים מהצדיק האמתי מנהיג הכולל חכם הכולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כולל מכל המחין, ומכל הרוח אלקים, הכולל מארבע רוחות המלבשין בכל אחד ואחד מישראל ותעזרני שאזכה על ידי הרוח אלקים הזה לחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה ברצונך הטוב ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על ידי החדושין דאורייתא שתזכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד ואזכה לידע באמת איך להתנהג בהחדושין שלי, אם לאמרם אם לאו ומתי לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים ויהיה הכל ברצונך הטוב, כפי התנוצצות המחין באמת, שתזכני על ידי הסתכלות המנהיג האמתי:

שצד: ותזכני ברחמיך הרבים שיתנהג העולם תמיד על ידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת הברית בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל

זֶכֶר לַעֲבוֹד וְלֹא יַעֲבוֹד

יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו, קִדְּשָׁתוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ הָעֲצוּמָה, שֶׁנִּזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְקִדְשָׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְלִפְרִישׁ מִתְאַוָּה הַזֹּאת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

שְׂעָה: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ דְּעֵלְמָא כְּלָא, מָלֵא רַחֲמִים, מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, "זִכֹּר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה" עֲשֵׂה כְּרַחֲמֶיךָ, עֲשֵׂה כְּחֲסְדֶיךָ, עֲשֵׂה כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ אֲשֶׁר נִקְרָא עָלֵינוּ, וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִתְאַוֹת הַמְּשַׁגֵּל הַצִּילֵנוּ נָא מִזֵּהָמָא הַזֹּאת, מִטְּנוּף הַזֵּה, מִמְרִירוֹת מְאוֹם הַשְּׂגָעוֹן שֶׁל תְּאַוָּה הַזֹּאת שֶׁמְרַנוּ נָא מִהֲרֹחֲוִים רָעִים מִהַסְתַּכְּלוֹת רָעִים מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּחֲסְדֶיךָ הַנּוֹרְאִים, כִּי גְלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרִצוֹנֵנוּ לְעֲשׂוֹת רִצוֹנָךְ, אֵךְ הַשְּׂאוֹר שֶׁבְּעֶסֶה מְעַכֵּב אוֹתָנוּ, שֶׁהֵם תְּאַוֹת עוֹלָם הַזֵּה וְהַבְּלִיּוֹ וְעֵקֶר הִיא הַתְּאַוָּה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עַל יְדָהּ אֲבִדְנוּ מֵהַשְּׂאֲבָדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ, שִׁזְאוֹת הַתְּאַוָּה הִיא עֵקֶר אֲשֶׁר בִּישָׂא וְהִיא עֵקֶר אֲשֶׁר דְּמַסְאֲבוֹתָא רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲשֵׂה לְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַקִּדְשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת, וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ חֲסָדִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מֵעוֹלָם, וְטַהַר לְבָנוּ מִכָּל מִינֵי הֲרָחֲוִים וְתְאַוֹת רָעוֹת, וּבִפְרָט מִתְאַוָּה רָעָה הַזֹּאת, כִּי "מֵה בְּצַע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמִתְךָ":